

„Mennyből az angyal . . .“

A munka szünetel.

Kinn, a földeken, ilyenkor kemény barázdákat vág a fagy. Apró fűszálakon szakálasan áll a zuzmara, itt-ott a kertek alján fázósan, csonkán csücsörödnek ki a földből az otffelejttett kukorica-, vagy napraforgótövek. Ekék, boronák elhagyottan húzódnak meg valamely szín alján.

A munka szünetel. Földszagú szobákban csak a testek melegítenek. Az ablakrepedésekbe dugott szalmacsutakok is nedveshidegen merednek elő.

Melegség kellene. Melegség a szobákba, melegség az emberi szívekbe . . . ami új pírt csalna az arcokra, új csillogást adna a szemeknek és fáradt kezek egymásratalálásában új értelmet a kiuzsorázottan téli pihenőjét alvó földnek.

A munka szünetel és az ünnep beteljesítő békéje helyett az emberekben belső nyugtalanságok égnek: a munkanélküliség, a fahiány, az élelemhiány okozta nyugtalanság, az éhségtől, a hidegtől, a betegségtől kínzottak nyugtalansága. És a lelkek a megnyugvás ünnepén sután keresik elvesztett egyensúlyukat. Valamikor, még a nyáron, aratáskor, vagy csépléskor, vagy talán éppen részosztáskor otffelejtődött valahol a mezőkön. Valahol ott, azok között az ezrek között, akik az ideai munkánál már nem kaptak helyet, azok között az ezrek között, akik párhetes munkájukkal csak hónapokraalót takaríthattak szegényszagú otthonukba.

És a kis szobákban lázasan kutatnak az agyak magyarázat után. A nyári hónapok munkás, izzadt emlékei, kaszasuhogások, gépzakatolás, mázsálás, kilók, számok kelnek életre. Vojvodina zsírosan terpeszkedő fekete földjén az apró pontházikókban, a tél csöndjében nagy számadások folynak. Furcsák ezek a számadások, szomorúak a számok.

Nyolcvanötezer család kizárólag tagjainak kétkeze munkájából él. Nyolcvanötezer család, négyszázhuszonötezer ember. Jó részt magyarok. A felének sem akadt elegendő munka. A négyszázhuszonötezer emberre fejenkint napi egy dinár kereset jut. Ebből kell élni: enni, étetni, szülni, fűteni, ruházkodni és — ünnepelni. Karácsonykor. Csöndes jöreménységgel, az ünnep gondtalan békéjével áthatva karácsonyi meséket hallgatni és meséket mondani — napi egy dinárból . . .

A Bánátban, Csóka mellett, hatalmas mintagazdaság terül el mintegy négyezer katasztrális hold területen. A szőlők és gyümölcsösök mellett néhány száz fajtáját termelik itt a rózsának és különböző virágoknak. A gazdag uradalomnak munkásai szegények. Ha rózsza helyett búzát vetnek, talán több lett volna a munka-lehetőség, tíz dinárnál nagyobb a napszám, gazdagabb a rész.

A Tisza és Béga összeszögelésénél nyolcezer katasztrális holdnyi nagybirtok kerül el. Háromezer hold ebből víz alatt van és további ezer holdat szándékoznak mesterségesen elönteni. Itt mintahalászat van, mely kifizetőbb, mint ha felszántanak és bevetnek a földet. A hatalmas terület sok embernek adhatna élelmet, megélhetést, így azonban csak húsz állandó munkás dolgozik rajta...

A munka szünetel. Miért nincs munka? Ha a kezek abba hagyják, a fejek dolgoznak tovább.

Karácsony a béke ünnepe. Anyák és gyermekek, az örök emberi szeretet egymásba ölekezésének ünnepe... És... messze és közel anyákat tép el örökre gyermekeiktől a gránát, a gyűlölet, a pénz emberéleteket követelő, gyilkos gyűlölete. Templomokba, hol szeretetet és békét hirdetnek, bomba vág véres grimaszt a krisztusi igék felé. Kinában, Spanyolországban fegyvereket szegeznek a béke, szociális igazság, a demokrácia ellen. Berlinben, Rómában és Tokióban aknákat dugnak a mindig élő emberi törekvés, a haladás alá. Nyomor, jajszó, betegség, vér, halál jelzik a fasizmus ember- és értékpusztító munkájának nyomait. Kegyetlenség a frontokon, képmutatás, hazugság a politikában, bizantinizmus fertőző a közéletben, bizonytalanság, kilátástalanság a család, az egyén életében. A nemzetközi politika fortyogó üstjéből gyilkos gázok emelkednek és alattomosan húzódnak be a béke, a demokrácia országaiba, a lüktető, munkás városokba, a csendes falvakba, a pihenő rónákra.

Csendes-fagyosak erre, mifelénk a földek; de nyugtalanság érzik a fagy alatt. A kis lakásokban számolnak, veszteségeket számolnak. Veszteség a munkában, földben, bérben, részben, veszteség emberéletben a frontokon és a békében.

Karácsony, a születés ünnepe. Az idén a pusztulásé. De a számolást kezdő fejekben egyre világosabbá válik, hogy pusztulás és áldozatok nélkül nincs újjászületés. **M. O.**

KINA ÉS A NEMZETKÖZI KONCESSZIÓK

Mindenki előtt tisztán áll, hogy Japánt ideológiai sallangokba burkolt harcában, tulajdonképpen imperialista célok vezetik. A japán invázió által leginkább érintett nagyhatalmak belpolitikai nehézségeik folytán kénytelenek tétlenül nézni érdekeik mind nagyobb megsértését. A távolkelet eseményei túllépik a helyi jelentőség határait. Hogy az egyes nyugati államokat mennyiben érintik ezek az események, kitűnik, ha figyelembe vesszük ezen államok speciális jogait és privilégiumait, melyeket az idők folyamán Kínától kicsikartak.

A terjeszkedő nagyhatalmak sorozatos háborúk útján számtalan engedményt értek el Kinában. Azok az egyezmények, ame-